

WAARDIGHEID

WAAR ONZE ACTIE OM DRAAIT

Inhoud :

Blz. 2	Editoriaal
Blz. 3	Een Nieuwtje in eigen huis
Blz. 4 - 5	Geen ruimte voor seksueel misbruik !
Blz. 6 - 7	Waardigheid als kenmerk van onze acties
Blz. 8	En U ?

Editoriaal van de Voorzitter

Beste Lezer,

Soms denk ik bij mezelf... wat zou het goed zijn als ik deze intro niet meer hoef te schrijven. Protestantse Solidariteit is overbodig geworden want mannen, vrouwen en kinderen hebben overal ter wereld dezelfde kansen wat de basisbehoeften zoals gezondheidszorg, onderwijs en een dak boven het hoofd betreft. Niets is echter minder waar.

Anno 2016 is dit nog geen realiteit. Daarom blijven we ons inzetten voor de meest kwetsbare medemensen en dit vooral in Centraal-Afrika.

Onze jarenlange inzet voor mensen besmet met het hiv-virus of aids, hoef ik u niet opnieuw uit de doeken te doen. Het taboe blijft echter relatief groot in Centraal Afrika en daarin schuilt ook het gevaar. We hebben de voorbije jaren vastgesteld dat de overlevingskansen voor mensen met hiv-besmetting of aids sterk verbeterd is dankzij verbeterde medicatie. Toch is daarmee de problematiek niet van de baan. Het regelmatig verkrijgen van de levensnoodzakelijke medicatie, blijft een moeizaam gegeven. De bevoorrading vanuit de overheid stokt regelmatig en daarom blijven we onze partners ondersteunen zodat ze altijd beschikken over de nodige medicatie voor hun patiënten. Daarnaast blijven preventie en sensibilisering uiteraard ook een belangrijk onderdeel.

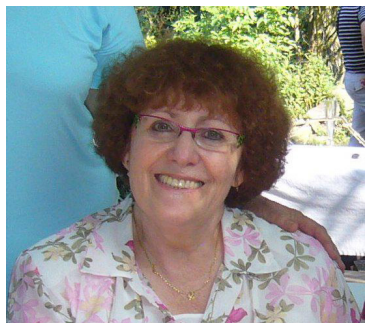
Vandaag maakt u ook kennis met Anne, één van onze vrijwilligers. Haar enthousiame en kennis op vlak van communicatie zijn haar grootste talenten !

Krijg je ook zin om ons team te komen verwoegen ? Wat houdt je nog tegen ?

*Annie Van Extergem,
Voorzitter*

Een nieuwtje in eigen huis

Een nieuw gezicht bij Protestants Solidariteit Anne BURIE, communicatieverantwoordelijke stelt zich voor.

De ploeg heeft er een nieuw gezicht bij: Anne Burie, die Stéphanie Lecharlier opvolgt als vrijwilliger voor de communicatie.

Dag Anne, kan jij jezelf in enkele woorden voorstellen ?

Anne : mijn naam is Anne, ik ben 70 jaar en ben geboren in een kroostrijk gezin in Brussel. Na 14 jaar in Congo, leefde ik in een kibboets in Israël.

Nadien ben ik teruggekeerd naar België, waar ik gedurende diverse jaren een baan vond in het secretariaat van een interim-kantoor. Begin 1980 kreeg ik een baan bij de NAVO en in hun grafische studio heb ik mijn professionele loopbaan vijf jaar geleden beëindigd. Ik heb een dochter van 35 en ben nu bijna tien jaar weduwe.

Wat zijn je geliefkoosde bezigheden ?

Anne : mijn drie kleinzonen van vijf en zes jaar vormen mijn prioriteit. Ook ben ik lid van de kerkenraad in Namen en actief in de gemeente. Ik houd van lezen, borduren, schrijven en reizen. Ik kook met plezier en houd ervan om maaltijden met vrienden te kunnen delen.

Waarom was je kandidaat voor Protestantse Solidariteit ?

Anne : Als men in Congo of een ander land in Afrika geleefd heeft, tekent dat een mens voor het leven. Ook mij is dat overkomen: ik ben er mijn hart als het ware verloren. Op zekere dag, toen ik de post van de gemeente aan het sorteren was, merkte de predikant de aankondiging op dat Protestantse Solidariteit op zoek was naar vrijwilligers. Hij overhandigde mij die aankondiging en heb niet gearzeld, maar mij meteen aangemeld. De visie, doelstellingen en missie van Protestantse Solidariteit sloten perfect aan bij mijn motieven en bij de richting die ik aan mijn leven wens te geven.

Zo heb ik de taak overgenomen die Stéphanie met brio heeft vervuld. Moge onze God mij helpen om de taak te volbrengen die Hij mij toevertrouwde en mogen wij, allen samen, het doel bereiken dat Hij met Protestantse Solidariteit voor ogen heeft.

Geen ruimte voor seksueel misbruik !

ds. Douwe Boelens

Het Bijbelboek Ruth bevat een liefdesgeschiedenis die zich afspeelt op het platteland in Israël. In het verhaal nemen de jonge weduwe Ruth, haar schoonmoeder Naomi en de landeigenaar Boaz uit eigen vrije wil verantwoordelijkheid voor elkaar en daarmee herstellen ze de kwetsuren die het verleden aan hen en hun familie heeft toegebracht. Deze mensen nemen elkaar in bescherming, zoeken het beste voor elkaar.

We zien dat Ruth aanvankelijk overgeleverd is aan haar nieuwe omgeving. Zij arriveert als buitenlandse vrouw zonder echtgenoot in het stadje Betlehem. Als Boaz, op wiens land zij werk vindt, haar niet in bescherming neemt, is zij een gemakkelijke prooi voor de andere arbeiders op dat land. Als buitenlandse vrouw loopt zij gevaar voor ongewenste bejegening! Boaz staat gelukkig in voor haar veiligheid.

Later in het verhaal blijkt dat zij automatisch de echtgenote wordt van iemand die het land van haar overleden schoonvader koopt. Ze vormt een deel van de verkoop! Gelukkig is het dan opnieuw Boaz die uit liefde voor Ruth dat land koopt en zo met haar mag trouwen. Het wordt een huwelijk, waar zij beiden uit liefde en verantwoordelijkheid voor gekozen hebben.

Het verhaal laat goed zien hoe groot afstand is tussen de cultuur waarin het zich afspeelt en de onze. In onze maatschappij kunnen mensen niet meer met een stuk land verkocht worden. Wel kunnen vrouwen nog altijd in gevaar verkeren als mannen op hen loeren. Het gevaar dat vrouwen door mannen als object of als prooi gezien en behandeld worden, is blijkbaar van alle landen en alle tijden.

Het verhaal laat zien, dat er in de toekomst een tijd zou kunnen aanbreken, waarin vrouwen niet langer als bezit of als lustobjecten gezien worden, maar als gelijkwaardige partners. Als medemensen doen mannen en vrouwen een beroep op elkaars humaniteit. Ruth en Boaz wijzen met hun keuze voor elkaar vooruit naar die tijd.

In veel Bijbelgedeelten wordt de vrouw nog niet als gelijkwaardig aan de man beschouwd. Vanuit onze tijd kunnen we daarvan schrikken. In *Deuteronomium 21 (10-14)* wordt bijvoorbeeld beschreven hoe vrouwen als oorlogsbuit veroverd en meegevoerd kunnen worden na een overwinning. We moeten dat dan wel in de context van die tijd lezen. Het opmerkelijke in die context is dan vooral, dat deze vrouwen zelfs als oorlogsbuit recht hadden op een humane behandeling. De bedoeling van de wetsbepaling was niet om de rechten van de overwinnaars uit te breiden, maar juist in te tomen.

Gevallen van seksueel misbruik van vrouwen door mannen komen in de Bijbel zeker voor. Twee van die verhalen staan zelfs vlak na elkaar: het verhaal van David en Batseba (*in 2 Samuël 11*) en van Amnon en Tamar (*in 2 Samuël 13*). Beide verhalen worden tot in de (choquerende) details verteld. Ze tonen wat voor strategieën mannen soms volgen om vrouwen in een hinderlaag te lokken; ze illustreren het gevaar, waarin vrouwen zich door de geschiedenis heen bevonden hebben. Toch wordt het gedrag van de mannen in deze verhalen niet goedgepraat; er is geen sprake van dat ze een verontschuldiging zouden vinden, als ware het een natuurlijk gegeven dat mannen misbruik zouden maken van vrouwen. Ook deze verhalen wijzen in de richting van een wereld waar seksueel misbruik niet langer zal bestaan.

De cultuur van de Bijbelse verhalen ligt veraf van de onze. We zouden graag de verworvenheden van onze eigen tijd, de fundamentele rechten van de mens, de gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen, terug willen vinden in de Bijbel. Vaak lukt dat niet; dan voelen we ons teleurgesteld door Bijbelse standpunten over mannen en vrouwen, die in onze tijd als achterhaald gelden.

We moeten evenwel niet vergeten dat machtsmisbruik en seksueel misbruik nergens in de Bijbel worden goedgekeurd - en dat onze verworvenheden voortkomen uit inzichten die we ons via de Bijbelse boodschap hebben eigen gemaakt.

Waardigheid als kenmerk van onze acties

« Ze kwamen langs achteren aan en hebben ons geduwd. Wij waren compleet in paniek. Ze hebben ons overal aangeraakt. Van zodra wij een hand wegdundden, kwam er een andere aan, op de borsten of de billen ». ¹

Bij het lezen van dit getuigenis, denkt men meteen aan de slachtoffers uit Congo of Burundi. Maar dit getuigenis komt van twee middelbare scholieren van 16 en 17 jaar, die Kerst gingen vieren in Hamburg, Duitsland.

Seksuele agressie is van alle tijden en gebeurt op alle plaatsen. Vrouwen en mannen, jongeren en ouderen, zijn het slachtoffer van seksueel geweld, gaande van ongewenste aanrakingen tot verkrachting en seksuele slavernij.

« **Waardigheid als kenmerk van onze acties** » is het devies van Protestantse Solidariteit. Waardigheid ook voor de slachtoffers van seksueel geweld. Protestantse Solidariteit zet zich actief in voor de strijd tegen seksueel geweld, samen met haar partners in Congo en Burundi.

¹ <http://www.dhnet.be/actu/monde/agressions-sexuelles-en-alle-magne->

De Moeder van Kivu

Al decennia lang is Kivu (Congo) verwickeld in een oorlog waarvan vrouwen en kinderen de eerste slachtoffers zijn. Agressie, onzekerheid, diefstal, brandstichting en verkrachtingen maken er deel uit van de dagelijkse realiteit. Vaak worden de aanvallen geleid door de milities van de rebellen, maar ook het Congolese leger (FARDC) maakt zich schuldig aan moordpartijen. De vrouwen die het slachtoffer zijn van die agressie, worden door hun man en/of familie verworpen. Zij mogen het huis niet meer binnen of hun kinderen niet meer zien. Zij hebben schande over het huis gebracht en worden overgelaten aan hun lot. Niemand zorgt voor hen: geen medische of psychologische hulp, geen voedsel, geen onderdak.

Met de afdeling Femmes et Familles van onze lokale partner CBCA, ondersteunen wij de slachtoffers van agressie en verkrachting. In de 4 opvangcentra doen de raadgeefsters een werk van de-tramatisering en van psychologische opvolging. Er wordt gewerkt aan integratie en familiale bemiddeling en gezorgd voor economische ondersteuning, die de vrouwen helpt om een klein handeltje te beginnen of een klein inkomen te verwerven om te voorzien in hun levensbehoeften en die van hun kinderen.

De meisjes uit Gitega

In Burundi is de context verschillend. Daar bestaat de dreiging niet uit oorlog of milities. De families beschikken er eenvoudigweg niet over de middelen om hun kinderen te onderhouden. Zij zien geen andere oplossing dan het verkopen van hun dochters als huishoudhulp of ze het huis uit te zetten om als straatkinderen verder te leven. De meisjes werken er onder verschrikkelijke omstandigheden, waarbij ze geslagen, mishandeld en misbruikt worden.

Protestantse Solidariteit en African Revival Ministries kunnen niet op hun handen blijven zitten. Enkele jaren geleden opende in Gitega een opvangtehuis de deuren. De meisjes worden er uit hun kwetsbare situatie geholpen met psychologische hulp en scholing. Gedurende een jaar wordt er gewerkt aan hun herstel. Een werk met de kinderen, maar ook met hun families. Verzoening en scholing van de kinderen vormen de belangrijkste zorg. Voor de jonge adolescenten (14 jaar of meer) ligt het accent op de autonomie door bescheiden handelsactiviteiten. Daardoor kunnen die meisjes alvast in hun eigen noden voorzien.

En U ?

2017, EEN FEESTELIJK JAAR

In 2017 blaast Protestantse Solidariteit 40 kaarsjes uit. 40 jaar ervaring in de ontwikkelingshulp, 40 jaar dat we ons inzetten zodat iedereen een leven kan leiden in waardigheid. 40 jaar met ups en downs, lachen en tranen, momenten van euforie en moeilijke tijden.

Protestantse Solidariteit wil 2017 niet ongemerkt laten voorbijgaan, maar wil er een prachtig feestjaar van maken. Feestelijkheden worden voorbereid en dat niet alleen. We hebben jullie hulp nodig om er een geslaagd feestelijk jaar van te maken.

Zin om een handje toe te steken? Ben je goed met sociale media? Of organisatorisch sterk? Willen jullie je inzetten om samen met Protestantse Solidariteit van 2017 een feestjaar te maken? Neem dan zeker contact op.

Meer informatie :

Lies Gernaey

communication@solidariteprotestante.be

Telephone : 02 510 61 80

Andere noden bij Protestantse Solidariteit ?

We zijn op zoek naar een boekhouder die ons enkel dagen per maand wil komen helpen. Hij zal verantwoordelijk zijn voor het coderen van de gegevens, de analytische boekhouding, de driemaandelijke balans opmaken, ...

Brogniezstraat 46, 1070 Brussel

Tel. : +32 2 510 61 80 • Fax : +32 2 510 61 81

info@protestantsesolidariteit.be

www.protestantsesolidariteit.be

Volg ons op **Facebook**

Afspraak op onze pagina

"Solidarité Protestante"

Protestantse Solidariteit onderschrijft de ethische code van VEFW. De donateurs, partners en werknemers worden minstens éénmaal per jaar ingelicht over de besteding van de ingezamelde fondsen.

Verantwoordelijke uitgever : A. Van Extergem, Brogniezstraat 46, 1070 Brussel